

10/430

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih : 12.6.2009
Sayı : 218

Prof. Dr. Gaye ERBATUR
Adana Milletvekili

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Gerçekleştirilen hukuki düzenlemelere rağmen son günlerde kadına karşı şiddet vakalarında yaşanan artışın sebeplerinin araştırılması ve uzman görüşleri eşliğinde çözüm önerilerinin ortaya konabilmesi için TBMM içtüzüğünün 104 ve 105. maddeleri ve Anayasanın 98. maddesi gereğince bir Meclis araştırması açılmasını arz ederiz.

1. Nevin Gaye ERBATUR - Adana
2. Atila EMEK - Antalya
3. Şevket KÖSE - Adıyaman
4. Fevzi TOPUZ - Muğla
5. Vahap SEÇER - Mersin
6. Engin ALTAY - Sinop
7. Tekin BİNGÖL - Ankara
8. Orhan Ziya DİREN - Tokat
9. Ali Rıza ERTEMÜR - Denizli
10. Mevlüt COŞKUNER - Isparta
11. Gökhan DURGUN - Hatay
12. Oğuz OYAN - İzmir
13. Eşref ERDEM - Ankara
14. Çetin SOYSAL - İstanbul
15. Ahmet ERSİN - İzmir
16. Rasim ÇAKIR - Edirne
17. Osman KAPTAN - Antalya
18. Halil ÜNLÜTEPE - Afyonkarahisar
19. Yaşar AĞYÜZ - Gaziantep
20. Mehmet Ali ÖZPOLAT - İstanbul
21. Ahmet KÜÇÜK - Çanakkale
22. Ramazan Kerim ÖZKAN - Burdur

Prof. Dr. Gaye ERBATOR

Adana Milletvekili

GEREKCE:

Kadına karşı şiddet, en yaygın ve sık olarak rastlanılan kadının insan hakları ihlallerindendir. Yakın zamanlara kadar, kadına karşı şiddet konusuna uluslararası insan hakları mücadelesi gündeminde fazlaca bir yer verilmemiştir. Bu durum Türkiye'ye de yansımıştır. Türkiye'de kadının aile içindeki hakları ve statüsü konusunda bilgi eksikliği ve özellikle de aile içi şiddete ilişkin sistematik veri eksikliği vardır.

Kadına karşı şiddet, özellikle de aile içi şiddetin, kadın erkek ilişkilerinde eşitliğin sağlanması ve özel ve kamusal alanlar arasındaki uçurumun kapatılması için çözümlenmesi gereken temel konulardandır. Özel alandaki hak ihlalleri, özellikle de çeşitli tür ve biçimleriyle şiddet, kadınların kamusal alana çıkması önündeki en büyük engellerden biridir.

Kadına karşı şiddetin sona erdirilebilmesi için, 22. dönemde TBMM çatısı altında Töre ve Namus Cinayetleri ile Çocuklara Şiddeti Araştırma Komisyonu kurulmuş, komisyon çeşitli uzman görüşlerini dinlemekle birlikte saha çalışmaları da gerçekleştirmiş ve sorunun çözümü için neler yapılabileceğine yönelik bir raporu Meclis Başkanlığı'na sunmuştur. Ardından, 2006 yılında Başbakanlık tarafından Çocuk ve Kadınlara Yönelik Şiddet Hareketleriyle Töre ve Namus Cinayetlerinin Önlenmesi İçin Alınacak Tedbirler konulu bir genelge yayınlanmıştır. Genelge ile çeşitli birimlere işbirliği çerçevesinde farklı görevler verilmiş, özellikle emniyet mensupları, sağlık çalışanları ve eğitimciler ile mülki idare amirlerinin toplumsal cinsiyet eşitliğini sağlamaya yönelik bir bakış açısı kazanabilmelerinin önemine dikkat çekilmiştir.

İlgili genelgenin varlığı her ne kadar kadına karşı şiddetle mücadele alanında olumlu bir adım olsa da son günlerde kadına karşı şiddet ile ilgili vakalarda yaşanan artış, genelgenin halen amacına ulaşmadığının bir göstergesidir.

Prof. Dr. Gaye ERBATUR

Adana Milletvekili

Kadına karşı şiddetle mücadelede tüm dünyada kabul edildiği üzere, sadece kadının hak ve özgürlükleri konusunda bilinçlendirilmesi yeterli değildir. Şiddeti uygulayan taraf kadar kamu görevlileri, sağlık görevlileri, emniyet kuvvetleri ve yargı mensupları gibi hizmet kollarında görev yapan kişilerin de toplumsal cinsiyet eşitsizliği, kadın hakları ve kadın erkek eşitliği konularında bilinçlendirilmesi ve eğitilmesi de gereklidir.

Tüm bunların yanında Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi tarafından verilen bir kararda Türkiye aile içi şiddet konusunda kadın vatandaşını koruyamadığı için tazminata mahkum edilmiştir. Her ne kadar davanın açıldığı günden bu yana Türkiye’de hukuki anlamda çok önemli ilerlemeler gerçekleşmiş olsa da hukuki ilerlemelerin toplum tarafından olumlu bir biçimde içselleştirilmesi için gereken adımlar atılamamıştır. Son günlerde kadına karşı şiddet vakalarında yaşanan artış da bunun bir göstergesidir.

Yukarıda özetlenen sebeplerle, kadına karşı şiddet vakalarında yaşanan artışın incelenebilmesi, ilgili hukuki düzenlemelerin işlevselliğinin tartışılabilmesi ve kadına karşı şiddetle mücadele konusunun toplum tarafından nasıl özümsenebileceğinin araştırılabilmesi amacıyla, çözüm önerilerinin uzman görüşlerine de başvurularak tartışılabilmesi amacıyla bu araştırmanın açılmasının uygun olacağı düşünülmektedir.